

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1196/2015
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ф., због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. а у вези члана 61. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ф., адвоката М.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 193/14 од 19.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 813/15 од 15.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ф., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 193/14 од 19.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 813/15 од 15.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К 193/14 од 19.03.2015. године, окривљени С.Ф., оглашен је кривим због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 5. у вези става 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Оштећени С.Р. и Д.С. су са имовинскоправним захтевом упућени на парницу на основу члана 258. став 4. ЗКП. Истом пресудом на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП, окривљени С.Ф. је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 1.000,00 динара и паушал у износу од 8.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 813/15 од 15.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Ф. и првостепена пресуда је у односу на овог окривљеног потврђена.

Против ових пресуда, бранилац окривљеног С.Ф., адвокат М.Г., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи наведене пресуде тако што ће одбити оптужбу према окривљеном или да наведене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев браниоца окривљеног С.Ф. је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреде тог Законика (члан 74. члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст.3. и 4), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовани правни лек. Овај рок важи и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

С обзиром на то да из списка предмета и то из повратнице произлази да је окривљени С.Ф., другостепену пресуду лично примио дана 27.10.2015. године, а да је његов бранилац, адвокат М.Г., захтев за заштиту законитости против наведених пресуда поднео дана 04.12.2015. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд исти оценио неблаговременим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**